

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5884

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 20 APRILIE 1968

CONFERINȚA PE ȚARĂ A UNIUNII ARTIȘTILOR PLASTICI

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului să adresez un cald salut delegațiilor la Conferința pe țară a artiștilor plastici, tuturor pictorilor, sculptorilor, graficienilor, decoratorilor a căror artă este menită să împodobească viața, să redea frumusețile naturii, marile momente și figuri ale trecutului, realitățile societății noastre de astăzi. (Aplauze furtive)

Partidul nostru, întregul popor acordă o înaltă prețuire artiștilor plastici — detașament important al intelectualității României socialiste — muncii și creației lor închinată progresului spiritual al națiunii noastre socialiste. (Aplauze)

Conferința dumneavoastră a debătut pe larg, timp de câteva zile, activitatea desfășurată de Uniunea Artiștilor Plastici în perioada ultimilor ani, rezultatele muncii de creație în acest domeniu, problemele fundamentale de care depinde înflorirea continuă a artei plastice românești. Caracteristica dezbaterilor o constituie înalta înaltă, un profund spirit de responsabilitate pentru destinele culturii socialiste a țării noastre, pentru înfrumusețarea înaltă a societății noastre socialiste. Un aport de seamă la clarificarea probleme-

lor teoretice ale artei plastice, la analiza stadiului în care se găsește creația artistică din acest domeniu, la conturarea direcțiilor ei de dezvoltare în viitor a adus și dezbaterile publice purtate în perioada pregătitoare conferinței în coloanele prese.

Este cunoscut că în epoca socialismului, și cu deosebire în ultimii ani, țara noastră a cunoscut o puternică eferveșcență pe planul vieții și creației artistice. Artă — ca și știința și cultura în general — aduce o contribuție de mare importanță la opera de edificare a noului orizont social, la îmbogățirea vieții spirituale a poporului, la marșul înainte al patriei noastre pe calea progresului și civilizației.

Dacă ne referim numai la genurile de artă pe care le practică dumneavoastră este de ajuns să amintim numărul sport de expoziții de pictură, sculptură, grafică, artă decorativă, de grup și personale, deschise în Capitală și în principalele centre culturale ale țării, lucrările de artă monumentală care au împodobit o serie de construcții noi ridicate în epoca socialismului, prezența, deseori elogiată, a artiștilor noștri la marile manifestări de artă plastică internaționale.

În rîndul creatorilor de artă plastică din țara noastră există personalități proeminente, figuri de maestri venerabili care și-au cucerit prin opere lor admirația tuturor iubitori-

lor de frumos și care, în pofida vîrstei înaintate, au rămas în artă mereu tineri, simți și trăiesc cu mare intensitate clocotul vieții noi a patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice). Alături de ei s-au ridicat generații noi ce și vădese din plin talentul și forța creatoare, dovădindu-se în stare să preia și să ducă mai departe etafeta lămoasă a marilor tradiții ale culturii românești, să păstreze și să sporească prestigiul înaltei școli de artă plastică formată de-a lungul timpului pe meleagurile țării noastre.

Tezaurul spiritual al țării noastre este opera comună a artiștilor români, maghiari, germani și de alte naționalități, care au trăit pe aceste meleaguri; el a fost creat de-a lungul timpurilor și este îmbogățit în epoca socialismului cu noi opere pătrunse de suflul înnoitor al vremurilor minunate pe care le trăiește poporul nostru, contribuind la educarea patriotică, la cultivarea frăției între oamenii muncii, la internaționalismul întregului nostru popor. (Vi aplauze).

Am vizitat expoziția retrospectivă, inaugurată la câteva zile înainte de deschiderea conferinței, în care se înfrumusețea elocvent rodul muncii dumneavoastră din ultimii ani. Am putut admira

(Continuare în pag. a III-a)

MESAJUL ADRESAT COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DE PARTICIPANȚII LA CONFERINȚA PE ȚARĂ A UNIUNII ARTIȘTILOR PLASTICI

Înălți și iubiiți oaspeți, conducători al partidului și statului nostru!

Am ascultat cu adîncă emoție cuvîntul plin de căldură și profundă înțelegere pentru noi, artiștii plastici, rostit în fața conferinței noastre de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Vă rog să-mi permiteți, stimați tovarăși din conducerea de partid și de stat, să dau expresie sentimentelor noastre de grație și să adresez Comitetului Central mesajul celei de-a III-a Conferințe pe țară a Uniunii Artiștilor Plastici. Este un mesaj de dragoste și caldă recunoștință pentru înțelegerea și sprijinul acordat de conducerea noastră, pentru grija și prețuirea pe care le acordă în permanență culturii și artei, slujitorilor ei — a spus președintele Uniunii, Brăduț Covaliu.

Încredințăm conducerea partidului de devotamentul nostru față de marea sa cauză și o asigurăm de hotărîrea noastră, a tuturor generațiilor de artiști, de a realiza noi opere reprezentative, consacrate istoriei de ieri și de azi a poporului nostru, marilor izbînzii obținute în toate domeniile de activitate.

În năzuința noastră către o creație semnificativă de mare amploare, către o artă originală, vom valorifica tradițiile strălucite ale înaintașilor, ne vom sprijini pe permanențele culturii naționale, ilustrînd în lucrările noastre ceea ce este propriu vieții și timpului nostru, ceea ce caracterizează spiritul specific în care se dezvoltă astăzi România socialistă.

În strălucitele transformări revoluționare înfăptuite sub conducerea partidului, în viața plină de avînt a oamenilor muncii noi găsim un cîmp larg de inspirație, izvorul unor creații umaniste, al unei arte pline de idei și expresivitate.

Sîntem convinși că legătura strînsă cu viața și îmbogății din ce în ce mai mult sensurile artei pe care o facem, o va apropia și mai mult de cerințele societății socialiste, de poporul nostru iubitor de frumos.

Dezbaterile conferinței au arătat cît este de necesar să punem mai bine în valoare tradițiile înaintașilor, ale maestrilor trecutului nostru plastic, precum și strălucita tradiție a artei populare. Dorînd să ajungem la inima oamenilor, să comunicăm cu ei, vom promova neconținut toate talentele, vom ajuta formarea unor personalități cît mai diverse și ne vom strădui să dăm artei românești, an de an, noi străluciri, noi valori certe.

Învățămintele desprinse din dezbaterile conferinței reprezentă pentru noi toți, un puternic îndemn către o muncă

(Continuare în pag. a III-a)

Primirea de către tovarășul

Ion Gheorghe Maurer a vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al R. D. Germane

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit, vineri după-amiază, pe Gerhard Schürer, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, președinte al Comitetului de Stat a Planificării.

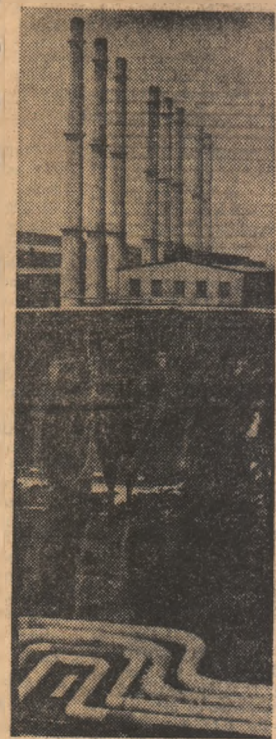
Cu acest prilej a avut loc o

convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

La întrevvedere a participat Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

A luat parte Ewald Moldt, ambasadorul R.D. Germane la București.

(Agerpres)

Combinatul siderurgic Hunedoara (Ofelăria)

PLECAREA PREȘEDINTELUI REPUBLICII SOMALIA DR. ABDIRASHID ALI SHERMARKE

Vineri dimineața s-au fudeiat convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Somalia, dr. Abdirashid Ali Shermarke.

Au participat președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, persoane oficiale române și somaleze.

După discuții sincere și prietenești privind dezvoltarea relațiilor bilaterale și principalele probleme internaționale ce interesează cele două țări, părțile au convenit să se dea publicității un comunicat comun.

În dimineața aceleiași zile, s-au semnat la Ministerul Comerțului Exterior, un acord comercial anual, privind schimbul de mărfuri între România și Somalia, precum și un protocol privind dezvoltarea colaborării tehnico-economice în domeniul minier, petrolifer și foraj.

Potrivit acordului comercial, România va furniza mașini, utilaje, produse chimice, medica-

mente, confecții și diferite bunuri de consum, iar Somalia va livra piei, diverse conserve, făină de pește și alte bunuri de consum.

La ora 11,30 președintele Republicii Somalia, dr. Abdirashid Ali Shermarke, și soția, împreună cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și soția au sosit la aeroportul Băneasa, de unde oaspeții somalezi, închinându-și vizita, au părăsit țara noastră.

La aeroport, împodobit cu drapelul de stat ale celor două țări, erau prezenți, pentru a saluta pe oaspeți, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Ștefan Petefi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Dumitru Popa, primarul general al municipiului București, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, ziaristi români și corespondenți ai presei stră-

ine, numeroși oameni al muncii din Capitală.

Erau de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Comandantul găzii de onoare a prezentat raportul. Fanfara a intonat imnurile de stat ale celor două țări. În semn de salut au răsănat 21 salve de artilerie.

Cei doi președinți au trecut în revistă garda de onoare.

Oaspeții și-a luat rămas bun de la persoanele oficiale române și de la membrii corpului diplomatic. Tineri au oferit buchete de flori.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, au salutat cu căldură pe președintele Republicii Somalia, urîndu-i drum bun.

În aplauzele celor prezenți, nava aeriană, escortată deasupra teritoriului românesc de avioane ale forțelor noastre armate, și-a luat zborul.

(Agerpres)

SENSUL MAJOR AL RESPONSABILITĂȚII CETĂȚENEȘTI

de CORNELIU GORĂNESCU

Președintele colegiului penai al Tribunalului județean Frahova

Este de o deosebită utilitate atât pentru noi cei ce lucrăm în sectorul juridic, cît și pentru toți oamenii muncii, pentru toți cetățenii țării faptul că în codul penal proiectat se delimitează pe criterii științifice faptele penale de celelalte încălcări de lege, aspect pe care actualul cod penal nu-l cuprinde.

Enunțată în titlul II (art. 17) că, infracțiunea este fapta care prezintă pericol social săvîrșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală și precizîndu-se tot acolo că infracțiunea este singurul temel al răspunderii penale, proiectul codului analizează în textele următoare — ce înseamnă pericol social al faptei și cînd există vinovăție.

În legătură cu prima noțiune se definește fapta care prezintă pericol ca fiind orice acțiune sau infracțiune prin care se încalcă una din valorile arătate

în primul articol: suveranitatea, independența și unitatea statului, a proprietății socialiste, a persoanei și drepturile persoanei precum și a întregii ordini de drept.

Referitor la vinovăție, aceasta există atunci cînd fapta care prezintă pericol social este săvîrșită cu intenție sau din culpă; cu intenție este a) cînd în plan, n-am eu acum la deosebire faptele sale, urmînd producerea lui prin săvîrșirea acelei fapte și b) cînd el prevede rezultatul faptei sale și deși n-ul urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui.

Merită să subliniem principiul, pe care se întemeiază noul cod, că pedeapsa are nu numai un caracter aflictiv (de constrîngere) așa cum este în codul burghez dar și unul educativ în-

(Continuare în pag. a IV-a)

Conducătorii de partid și de stat întîmpinați cu aplauze de către participanți

INCHEIEREA LUCRĂRILOR

Vineri la amiază au luat sfîrșit lucrările celei de-a III-a Conferințe pe țară a Uniunii Artiștilor Plastici. Timp de trei zile, delegații și invitații au avut un schimb rodnic de idei asupra problemelor expuse în raportul Comitetului de conducere, și au subliniat căile și mijloacele menite să contribuie la continuă și deplină înflorire a plasticei românești. Conferința a aprobat noul statut al Uniunii și a ales, prin vot secret, Comitetul de conducere alcătuit din 95 de membri, reprezentînd toate domeniile activității artei plastice și filialele din țară ale Uniunii.

În continuarea lucrărilor, delegații au aprobat rezoluția celei

de-a III-a Conferințe pe țară a Uniunii Artiștilor Plastici. La sedința de închidere au luat parte tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaras, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Leonte Răutu, Dumitru Popa, miniștri, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, reprezentanți ai celorlalte uniuni de creație, alți oameni de artă și cultură.

Sosirea conducătorilor partidului și statului a fost primită cu puternice și îndelungate aplauze de către participanții la conferință.

Salutînd cu căldură prezența conducătorilor de partid și de

stat în mijlocul participanților la conferință, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, pictorul Brăduț Covaliu, a arătat că aceasta confirmă încă o dată grija permanentă pe care partidul și statul nostru o acordă dezvoltării culturii românești, înfloririi artelor din România socialistă.

Întimpinat cu vii și puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat. Cuvîntarea, ascultată cu viu interes de către asistență, a fost subliniată în repetate rânduri cu aplauze îndelungate.

(Continuare în pag. a III-a)

APEL LA SINCERITATE

E foarte mult liniște în birou. Nu se aude nici un zgomot mai puternic de afară, de dincolo de ferestrele larg deschise. Sîntem la etaj și pînă aici totul ajunge voalat, muzical, fără strigăte, fără chemări, fără proteste. Un surdur dulce și continuu care împacă sufletul și îngreunează pleoapele. Poți să fii aproape sigur că pînă departe, dincolo de forfota străzii, în toate părțile, tot ceea ce se încadrează într-o formă de activitate oarecare și a fost planificat prin programul de activități al Comitetului municipal Timișoara al U.T.C., se desfășoară conform acestei planificări riguroase. Nici un pas mai la dreapta sau mai la stînga. Sîntem asigurați. Totul conform programului.

Nimic de zis, o plan frumos. Nu pentru corectitudinea cu

care a fost el dactilografiat, ci pentru concepția ordonată și cuprinzătoare, pentru amploarea celor opt secțiuni ale sale, care urmează cel puțin în mare, principalele direcții de activitate ale U.T.C.

— E un plan bine gîndit, recunoaștem noi.

— Ne-am străduit și ne vom strădui în continuare, zice Ion Bușe, secretarul comitetului municipal.

— Ne gîndim însă că fiecare subcapitol în parte, începînd cu educarea politico-ideologică a tineretului, cu formarea convingerilor marxiste despre muncă și viață, a acelor trăsături morale și cetățenești tipice generației noastre noi, și pînă la mișcarea sportivă de masă, acțiunile ce a-tare ar fi trebuit să-l cuprîndă

nu numai pe elevi, așa cum în

marea majoritate a cazurilor se petrec lucrurile acum.

— Să știți că am mers mult și în întreprinderi. Nu se prea vede în plan, n-am eu acum la îndemînă nici exemple concrete, dar ele există. Am făcut, să știți.

— Pe urmă, ne continuăm ideea, criteriul diversificării, al diferențierii acțiunilor după categoriile de vîrstă, de preocupări, de ocupații ale tinerilor, ar fi putut fi urmărit cu mai multă rîvnă.

— Asta da, aici aveți dreptate. — Neajunsurile remediable, conchidem noi, mai ales dacă acțiunile prevăzute în plan și organizate pînă acum, s-au bucurat de răsunet, au avut un ecou favorabil în masa de tineri.

— Au avut, ne asigură secretarul comitetului municipal. Au avut.

Ne interesăm, și nu dînr-o

Brigada
„Scînteii
tineretului” —
N. ARSENE,
D. MATALEA,
M. TACCIU,
V. VĂDUVA
— transmite: —

din Timișoara

curiozitate ieftină, care din ele a stîrnit comentariile cele mai vii, care a fost organizată și s-a desfășurată în așa fel încît tinerii continuă să vorbească despre ea, să și-o amintescă.

— Nu știu exact, nu am date concrete. Și ezitînd: Ar fi mai bine să o chemăm și pe tovarășa

Heintz Helga, loțiștoarea cu problemele de școli.

Sîntem de aceeași părere, dar din cu totul alte motive. Cu câteva clipe înainte, în absența secretarului, din lipsa unei anterioare consultări, desigur, Lucian Sulea, loțiștor cu problemele de propagandă, ne vorbise cu regret de nerealizarea unor acțiuni solicitate de tineri, a căror organizare exemplară și consecințe pozitive aveau să fie salutate însă de către secretarul comitetului municipal. Puțin cîte puțin ajungem să ne dăm seama că cea mai mare parte a acțiunilor prevăzute în planul comitetului municipal Timișoara au un caracter limitat (se referă mai ales la elevi, într-o oarecare măsură la studenți și aproape deloc la celelalte categorii de tineri din oraș, în număr de 14.000), sînt în faza organizatorică sau se crede că ar fi într-o asemenea fază.

— Noi avem un plan pentru întregul an, ne spunea Heintz Helga, așa că, numai o parte din acțiunile prevăzute de noi au adresat exactă și un termen precis. Ceea ce se mai învește rezolvăm pe parcurs.

În felul acesta, se naște cadrul să-i zicem oficial, al amînzărilor

(Continuare în pag. a VII-a)

ÎNTR-O NOAPTE, PE PLATFORMA UNEI SONDE...

La 10 iulie 1967, Agenția Radio primă o telegramă care a fost înregistrată sub numărul 137. Școala minieră din Leoben (Austria) a conferit titlul de doctor în științe miniere inginerului Ion Basgan, originar din Focșani. Deoarece pentru prima oară un inginer român obține la această școală titlul de doctor, solemnitatea înmărmurii titlului a avut loc în cadrul unei festivități deosebite.

Putini erau cei care în ziua aceea se aflau la curent cu adevăratul sens al acestui eveniment pe care inițiativa îl consideră unirea unei mari teorii cu o practică minieră, ambele aparținând gândirii științifice și tehnice românești. De fapt, unirea avusese loc cu trei ani mai devreme, într-o noapte, pe platforma unei sonde din șchele pe-

DOUA INVENȚII ROMÂNEȘTI AU REVOLUȚIONAT, ÎN ULTIMELE TREI DECENII, TEHNICA MONDIALĂ A FORAJULUI

Autor: dr. inginer ION BASGAN

Am reconstituit pentru dumneavoastră traiectoria celor două invenții care duc spre... centrul pământului

În noaptea aceea, fereastra tinărului inginer a rămas luminată până dimineața. Zorii zilei următoare au găsit paginile unui carnet umplut cu calcule. Ipoteza forajului sonde a fost formulată. Era numai o ipoteză, deși creatorul ei credea fierbinte în adevărul pe care îl prefigura.

Au urmat ani de experiențe febrile care trebuiau să aducă dovada că dacă sapa de foraj în mișcare rapidă de rotație, întocmai ca un șfredel, capătă, datorită vibrațiilor, o mișcare percu-

tit cu cordialitatea caracteristică gazdei, care pe atunci avea 51 de ani. După primele cuvinte, George Constantinescu își pierdu dintr-o dată buna dispoziție fizică și bombăni nemulțumit: — Ei fi vrînd să fii dumneața al șaselea!

În cei cinsprezece ani care trecuseră de când dăduse la iveală teoria sonicității, Constantinescu avusese parte de multe, prea multe decopții care porneau, după credința lui, din faptul că lumea nu înțelegea această minunăție a unei căi de oferis: sonicită-

ceretările și experimentările unui compatriot.

Cteva luni după prima întâlnire a lui George Constantinescu cu Basgan, forajul sonde își afla consacrarea internațională o dată cu decernarea titlului de doctor în științe miniere inginerului Ion Basgan. „Lucrarea reprezintă — scriu în referatul făcut asupra tezei profesorilor Plirk și Fulgiewicz — o foarte prețioasă contribuție asupra bazelor tehnicoștiințifice ale sistemului de foraj Rotary.”

După puține zile, la Londra se deschidea primul Congres

Schela Piscuiri-Moreni, 1937. Tinărul inginer Ion Basgan, împreună cu doi maiștri sonderi, la locul primelor experiențe

gan „Politica petrolului în funcție de situația explorărilor și problema combustibilului”, ultima din ciclul organizat de Institutul național român pentru studiul

mericiane au preluat metoda, care aducea o economie de 30 la sută la cheltuielile de foraj. Porțiunile forajelor executate în Statele Unite au fost din metoda Basgan o metodă revoluționară.

TREI ÎNTÎLNIRI CU ARHIMEDE

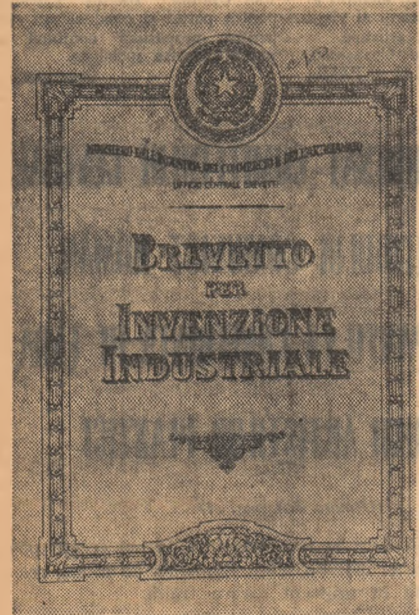
Pentru lumea petrolului, anul 1937 nu trecuse neobservat. El fusese anul celui de al doilea congres mondial de specialitate, ținut în luna iunie la Paris. Pen-

rezervelor de țite. Această adin-cime constituia însă un prag peste care nu se putea trece. Cum depășea pragul, gaurile puțurilor „o luau razna” de la verticală, instalațiile se defectau, eficiența economică scădea vertiginos.

De ce deviază puțurile? Întrebarea făcea înconjurul lumii și răspunsul nu putea fi găsit. Pînă în ziua în care Ion Basgan, pe vremea aceea practicant la „Steaua Română”, a înțeles că... Arhimede era cel care devia de la verticală puțurile sonderilor petrolifere. Mai exact inginerul român a constatat cu uimire că ceea ce afirmase, în chip genial, înțeleptul din Syracuse, cu 22 de veacuri în urmă, nu se potrivea pe de-a întregul cu nevoile forajului petrolifer. Așa-numita „presiune arhimediană” nu se manifesta, după cum o cerea principiul, în centrul de greutate al coloanei de foraj, ci la extremitatea ei inferioară, jos, la talpă. Împinsă de presiune foarte puternică în sens contrar, gaurile de foraj suferă o compresie la partea inferioară. Această compresie — manifestare a „efec-

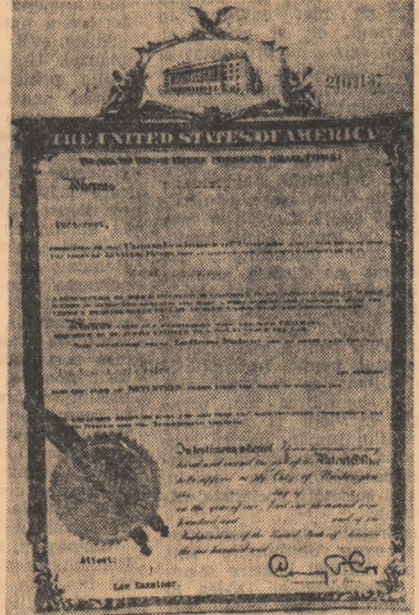
„Cu multă plăcere văd cum via și pasionantă operă a doctorului inginer Ion Basgan aduce un renume nou lui Arhimede și face să progreseze, în mod considerabil, unul din aspectele o- perii marelui sycrasiian. Inge- nerul Basgan este cu adevărat un demn adept al lui Arhimede pen- tru că urmărește ideea funda- mentală a acestuia, de a pune în slujba umanității și a propășirii ei ceea ce știe să realizeze și să conceapă genul unui savant — scria în 1967 profesorul Renald Calapso de la Universitatea din Messina, în prefața unei noi lu- crări a inginerului Basgan: Prin- cipiul lui Arhimede. Un nou e- num, o nouă interpretare și ap- pli-cațiile sale în tehnica modernă.”

În același an, 1967, inginerul Basgan a făcut o lungă călătorie în Europa, oprindu-se și la mor- mintul lui Arhimede, în Sicilia. La această a treia întâlnire, crea- torul „efectului Basgan” și-a în- clinat fruntea în semn de omagiu aduse bătrînului maestru al cărui nume este de acum înainte asociat cu una dintre tehnicile cele mai moderne, dovedind că

Brevetul ita- lian, eliberat în 1967: un mo- ment al traie- ctoriei ascen- dente a metodelor Basgan.

centrul pământului se apropie...

Brevetul ame- rican nr. 2103137 a reprezentat, la felul lui, o importanță con- siderabilă a unei tabele care s-a dovedit deosebit de utilă.

troliferă Moinești. Pentru a cita oară auzea tinărului inginer Ion Basgan același refren?

— Dom'inginer, iar vibrează prăjina! — Chipul încruntat al maestrului de schimb rămînea în întineric. Vibrează prăjina! Vibrează prăjina! Vibrează... Vibrațiile, cînd mai slabe, cînd îngrijorătoare de puternice, puneau în permanență în pericol garniturile de foraj, uzau instalațiile, întrepriseau lu- crul.

— Mare pacoste! făcu ma- strul, de astă dată ca pentru sine. O pacoste! Bine, dar...

Și atunci a țîsnit ideea. Inge- nerul Basgan își amintea și as- tăzi de tremurul uor, inexplicabil, care i s-a lăsat atunci în p- cioare. Bine, dar „pacoste” se poate transforma într-un... câștig. Vibrațiile sînt și ele o formă de energie, care acum joacă un rol nefast. Dar dacă le-am pune la treabă?... Pentru a sta o nevoie ca vibrațiile care apar în gar- nitura de foraj, în timpul lucrului, să fie transmise la distanță, jos, la sapa de foraj. Or, cu circa un deceniu în urmă, George Con- stantinescu descoperise toamă acest fenomen — transmiterea vibrațiilor la distanță și, impli- cit, valorificarea energiei pe care o conțin.

tantă, ca un ciocan, randamentul forajului crește mult — nu se știe cît, dar mult.

În acești ani, sondele societății „Steaua Română” au fost primele martore ale forajului sonic: Moreni, Gura Ocnitei, Cimpina, Scăioși, Bălăgești, Ceptura, Moinești. Toate sondele „sonic” au făcut cunoștință cu vibrațiile „puse în ham”. Încheierea experiențelor a însemnat definitivarea tezei de doctorat a ingine- rului Basgan, care în cei șapte ani scurși de la absolvirea școlii din Leoben urcase rapid treptele ierarhiei tehnice.

AL ȘASELEA

„Sfîrșitul anului 1932. La o mare uzină din București înce- pu-se construcția de automobile pentru căile ferate, folosindu-se conveziatoarele Constantinescu. Inventatorul însuși, stabilit încă din 1910 în Anglia, se afla în țară pentru supravegherea lucrărilor.

Înt-o după-amiază, la ușa vi- lei pe care George Constantinescu o ocupa pe o stradă din Parcul Filipeșcu din București, sursă un necunoscut. El fu pri-

tatea. Tinărul inginer Basgan se- sizase esența lucrurilor și se hotărîse să pună în valoare noua știință a vibrațiilor într-un do- meniu cu totul neașteptat — fo- rajul petrolifer.

— Numai cînd ameni în toată lumea asta au înțeles soni- citatea. Omenirea țîze că ai să îi ai șaselea!

Dacă cei care înțeleseră soni- citatea erău, într-adevăr, numai cîinci, Ion Basgan a fost, în ade- văr, al șaselea. A doua zi, cînd a revenit la închința lui Con- stantinescu pentru a primi ob- servațiile acestuia asupra tezei de doctorat pe care îl lăsase în alun, a găsit un om cu totul schimbat care, după ce citise în cursul nopții cele 90 de pagini ale lucrării, l-a îmbrățișat și l-a felicitat.

— Am să scriu o prefață pen- tru lucrarea dumitale.

George Constantinescu a scris această prefață exprimînd un sim- țîmînt pătruns în sufletul său: „După 22 de ani în cursul unei conferințe ținute la Society of Engineers, în Anglia: „Un simțîmînt de mirare te cuprînde cînd afli că oamenii de pe me- loagurile țării noastre au contri- but și contribuă să contribuie la progresul științei și tehnicii mon- diale. Mă bucur că teoria soni- cității a găsit aplicare în studiul,

Mondial al Petrolului. „Dr. ing. Basgan, va conferența la con- gres asupra forajului în Ro- mânia, prezentînd, cu acest prilej, noi metode de lucru și propriile lumisale teorii în această ma- terie” — scria ziarul din Bucu- rești la 20 iulie 1933.

Forajul sonic a provocat uime- rea congresiților, surprinși de o posibilitate cu totul neașteptată. Cercurile de specialitate au se- zizat de la început valoarea me- todei. „Inginerul Basgan din Ro- mânia a elaborat de curînd o metodă de foraj care îmbină mi- șcările de rotație și de percucie prin intermediul presiunii vibra- ționale” — scria la 19 ianuarie 1935, cunoscuta revistă engleză de spe- cialitate „The Petroleum Times”. Ea este urmărită cu interes”.

BREVETUL NR. 2103137

„În anul acela, 1935, în care forajul sonic își deschisese un drum ce avea să se dovedească foarte rodnic, Ion Basgan nu era un mine cu totul nou.

În seara zilei de 19 aprilie, în sala Societății politehnice din Calea Victoriei nr. 118, avea loc conferința inginerului Ion Bas-

gan și folosirii izvoarelor de energie.

„O politică adevărat națională a petrolului va fi aceea care va ține seama de interesele prezente și viitoare ale națiunii, în funcție de situația rezervelor petrolifere și de dezvoltarea tehnică și ști- ințifică a omenirii” — afirma de la tribuna tinărului conferențiar, în fața unei asistențe de tehni- cieni, economiști, financieri, in- dustriași, împărțit în a apăra fie interesele capitalului străin, fie ale celui românesc. „Se pune întrebarea dacă ne convine să rămănem o țară exportatoare de materii prime neindustrializate, prost valorificate și de cea mai mare importanță pentru civili- zata actuală”.

Era o întrebare la care avea să răspundă istoria, abia peste două decenii. Între timp, „forajul sonic” por- nise pe o traiectorie uimitoare. În 1935 lucrarea inginerului Basgan a fost publicată în U.R.S.S., unde metoda începu să fie apli- cată în producție. Cu exact 10 zile înainte de sfîrșitul anului 1937, Comisia patentelor a S.U.A. acordă inventatorului brevetul nr. 2103137, sub titlul „Rotary Well Drilling Apparatus”. După publicarea brevetului în două ediții care s-au epuizat repede, numeroase societăți petrolifere a-

menajării și folosirii izvoarelor de energie.

— „O politică adevărat națională a petrolului va fi aceea care va ține seama de interesele prezente și viitoare ale națiunii, în funcție de situația rezervelor petrolifere și de dezvoltarea tehnică și ști- ințifică a omenirii” — afirma de la tribuna tinărului conferențiar, în fața unei asistențe de tehni- cieni, economiști, financieri, in- dustriași, împărțit în a apăra fie interesele capitalului străin, fie ale celui românesc. „Se pune întrebarea dacă ne convine să rămănem o țară exportatoare de materii prime neindustrializate, prost valorificate și de cea mai mare importanță pentru civili- zata actuală”.

Era o întrebare la care avea să răspundă istoria, abia peste două decenii. Între timp, „forajul sonic” por- nise pe o traiectorie uimitoare. În 1935 lucrarea inginerului Basgan a fost publicată în U.R.S.S., unde metoda începu să fie apli- cată în producție. Cu exact 10 zile înainte de sfîrșitul anului 1937, Comisia patentelor a S.U.A. acordă inventatorului brevetul nr. 2103137, sub titlul „Rotary Well Drilling Apparatus”. După publicarea brevetului în două ediții care s-au epuizat repede, numeroase societăți petrolifere a-

tului Basgan — era cauza de- formării garniturilor de foraj și implicit a devierii gaurilor de sondă.

Principiul lui Arhimede rămă- nea valabil, dar nu și pentru fo- rarea sonderilor la mari adîncimi. Se cerea deci o completare și a- daptare a acestui principiu, de- venit prea general față de dezvol- tarea tehnicii secolului al XX-lea. Inge- nerul Basgan este cel care i-a dat o nouă formulare și o nouă interpretare, iar ca soluție practică pentru foraj a propus înlocuirea prăjîntorului lungi de 6 m și grele de 1—4 tone, cu prăjîni de 100—300 m și de 20—30 tone. Zecile de tone, în virtutea efectu- lui Basgan, învingeau puternica presiune arhimediană și gaurile sonderilor rămîneau verticale.

A fost o soluție cu adevărat revoluționară. Dintr-o dată for- jele au coborît la adîncimi tot mai mari, ajungînd, nu peste multă vreme, la 8 000 m.

Noua formulare a principiului lui Arhimede și consecințele ști- ințifice și tehnice corespunzătoare au format obiectul unor lucrări de cercetare care au deve- nit repede cunoscute în lumea petrolului. În prezent tehnica e- laborată pe această bază se ap- lică practic pe tot globul.

adevărul științific capătă chipuri mereu noi, în măsura în care o- mul știe să „foreze” tot mai a- dînc în căutarea lui.

Efectul Basgan și forajul soni- cității sînt efectiv încorporate orga- ne tehnice forajului în întreaga lume. Cele două descoperiri sînt acum pe cale de a forma un tot, un instrument cu ajutorul cărui omul urmează să pătrundă și mai mult în adîncurile planetei.

„Putem atinge 20 000 metri!” — a afirmat inginerul Basgan, în Comunicarea prezentată Con- gresului Mondial al Petrolului de la Mexico City în 1967. Soluția o constituie instalațiile de foraj din aliaje de mare duritate, care să limiteze presiunea arhimediană asupra coloanei de foraj ețt mai aproape de sapa, utilizîndu-se totodată energia sonică pentru a se imprimă sapei o pătrundere mai amplă.

Proiecte de genul Mohole stîr, grație posibilităților forajului pe care le-am amintit, pe deplin realizabile.

Centrul pământului e mai a- propse ca oricînd!

ADRIAN COSTA

RĂSPUND ASTĂZI ÎNTREBĂRILOR PE CARE TINERII

LA ÎNTREBAREA ELEVEI ANETA SURU DE LA LI- CEUL DIN HIRSOVA

E. T. O. — UN EXCELENT BIOSTIMULATOR?

răspunde Prof. dr. docent PETRE VANCEA membru corespondent al Academiei

Dorind să răspundem la întrebarea elevei Aneta Suru de la Liceul din Hirsova despre E.T.O., ne-am adresat prof. dr. P. Vancea, membru corespondent al Academiei, directorul clinici de oftalmologie al Spitalului Colțea, care a bine- voit să răspundă cititorilor despre Extractul total de ochi, medicament la a căru realizare a avut o contribuție de cea mai mare importanță.

— Extractul total de ochi, este un activator al proceselor biologice și un stimulator al funcțiilor fiziologice ale organismului sporind rezistența acestuia față de agenții patogeni și contribuind la vindecarea anumitor boli oculare prin intensificarea proceselor de regenerare ale ochiului și ale organismului în general.

E.T.O. este un produs țîsural obținut din ochi de bovidae. Medicamentul conține numeroși aminoacizi în special glutamină și acidul glutamic.

Sub influența E.T.O.-ului plăgile experimentale cuta- nate și ulcerale traumatice ale corneei se cicatrizează rapid, reducînd la jumătate timpul necesar cicatrizării plăgilor animalelor din lo-

tul experimental care au fost tratate cu E.T.O. Produsul nu influențează circulația, respirația, meta-

bolismul țesuturilor și nu modifică constantele fizico- chimice și biologice ale sîngelui la om.

În ansamblul lor rezul- tatele favorabile obținute în diferite boli oculare de- pășesc procentual de 80 la sută din cazuri.

— Cine poate beneficia de tratamentul cu E.T.O.? — În primul rînd bolnavii care suferă de mio- pie forte cu lezuni corio- retiniene și tulburări ale compului vitros; bolnavii cu afecțiuni degenerative ale retinei și nervului optic, retinită pigmentară, diabe- tică, hipertensivă și arte- rosclerotică, glaucom, atro- fie post-nevritică ale ner- vului optic etc. De aseme- nea, E.T.O. are un efect fa- vorabil în cazurile de obo- seală oculară și astenție nervoasă.

Studiul efectelor vînde- cătoare ale E.T.O.-ului asupra omului au arătat că acest preparat sub formă de

injecții subconjunctivale și retroculare, nu produce modificări ale tensiunii o- culare și ale tensiunii în artera centrală a retinei la omul normal. În schimb la arteroscleroși ameliorează sensibilitatea la lumină a

retinei care de obicei e di- minuată.

În bolile infecțioase ale ochiului E.T.O. asociat cu cloranfenicol și vitamina B 12 dă rezultate de-a dreptul spectaculoase în- deosebi în ulcerul serpigino- s al corneei și în cherati- ta exematosă.

Tratamentul trebuie ur- mat timp îndelungat, bol- navul urmînd să fie con- trolat periodic de medicul său curant. E.T.O. nu are nici o contraindicație și poate fi utilizat concomi- tent cu alte medicamente. E.T.O. cunoaște la ora actuală o mare căutare. Ex- periențele cu acest produs făcute în diferite clinici și servicii de specialitate din țară și străinătate, nume- roasele aprecieri făcute la diferitele congrese cu par- ticiparea șefilor de școli și oftalmologilor contemporane, îl conferă în momentul de față calitatea de cel mai bun medicament din seria biostimulatorilor.

ION VOLF, din Corabia, dorește să știe ce este

GRAFOLOGIA

Termenul de grafologie implică mai multe sensuri. Unii au căutat să descrieze prin scris o serie de elemen- te de ordin intelectual, a- fectiv, social, moral, cu pre- tenția de a elabora particu- larități psihologice pe baza unei simple mostre de scris; alții pe baza scrisului au în- cercat să ghicească viitorul. Termenul de expertiză gra- fologică vizează identifica-

rea apartenenței mostrelor de scris la un anumit indi- vid. Este o practică folosită printre altele, în justiție sau în operațiunile bancare și are o bază științifică în sensul că analiza are în vedere elemente strict mă- surabile: forma literelor, modul caracteristic de a trasa anumite semne grafice (p.s.f), forța de apăsare pe literă etc., cel mai cuprinzător și mai valabil din punct de vedere științific este sen- sul care acceptă grafic nu- mal ca analiză psihologică a scrisului. Limitîndu-ne nu- mal la acest din urmă sens se pot spune în esență următoarele:

Scrisul este susceptibil de a fi analizat atât sub aspectul formei cît și al conținutului. Din punct de vedere formal scrisul reflectă o îm- binare între caracteristicile temperamentale, de dina- mică a activității psihice și

acțiunile lor se dirijează mai mult pe baza elementelor raționale decît afective. De asemenea din forța de apăsare și din grosimea ca- racterelor se poate deduce, pînă la un punct, potențialul consumului energiei care-l caracterizează pe individ în aria tipologică de activitate. Or, cum aceste însușiri fac parte din sfera temperamen- tală înseamnă că aceste ca- racteristici ale scrisului pot da unele indicații asupra structurii temperamentale. Este cert că prin scris se manifestă foarte multe din- tre însușirile psihice umane, însă ar fi hazardat să se pretindă că în prezent dis- punem de toate corelațiile posibile dintre aceste două serii de elemente, caracterul scrisului și natura umană. Scrisul este, de asemenea, susceptibil de a fi analizat și sub aspectul conținutului. Varietatea vocabularului, a- decuarea dintr-un cuvînt și o- biectul denumit, plasticita- tea termenilor etc. pot da indicații cu privire la nive- lului de cultură al individului, nivelul de educație, tipul de gândire predominant, (abs- tract, concret) coerența lo- gică în însușirea termenilor și a raționamentelor pentru a nu mai vorbi de faptul că prin scris se pot exprima concepții de viață, atitudini etc. Dar cu aceasta intrăm în alte domenii, al criticii literare, lingvisticii, mate- maticii. Parafrazînd pe Buffon, scrisul este omul, chiar dacă în momentul de față nu dispunem încă de toate mijloacele pentru a de- duce din scris toate caracte- risticile omului. În stîrle de oboșeală sau de maladele nuroase scrisul suferă numi- te modificări care exprimă specificitatea stîrli în care se află omul, dar nici în inves- tigarea acestor corelații gînta nu dispune încă de mijloace suficiente.

Răspunde VALERIU CEAUȘU șeful laboratorului de psihologie din centrul medical al aviației

1. VA FACETI UN PROGRAM ZILNIC? IN CE MĂSURĂ VI-L RESPECTAȚI?
2. CITE CĂRȚI DE LITERATURĂ CITIȚI ÎNTR-O LUNĂ? AȚI PREFERĂ UNUI ROMAN DE 500 PAGINI UN COMPRIAT AL ACESTUIA ÎN 100 DE PAGINI? CE AR TREBUI SĂ FIE REȚINUT ÎN ACEST REZUMAT: ACȚIUNEA? COMENTARIILE AUTORULUI? GÎNDURILE ÎNTIME ALE EROILOR?
3. AVEȚI UN JURNAL ÎNȚIM? CE-AȚI SCRIS ÎN ACEST JURNAL? ÎNȚIMPLĂRI ÎN ORDINEA LOR CRONOLOGICĂ SAU A ÎMPORTANȚEI? GÎNDURI RĂZLEȚE? LUCRURI PLĂCUTE SAU NEPLĂCUTE?
4. SINTEȚI DREPTI CU PĂRINȚII SAU CU OAMENII ÎN VÂRSTĂ (PROFESORI, MAÎȘTRI, NECUNOSCUȚI)? AȚI REGRETAT (ȘI CUM?) VREODATĂ UN GEST DE PLASAT?
5. VA PLACE SĂ SCRIEȚI SCRISORI? PRIETENILOR? PĂRINȚILOR? ÎNTR-O SCRISOARE VA PERMITEȚI SĂ AFLAȚI NOUȚĂȚI DESPRE ADRESANTUL EI? CE FEL DE VEȘTI DESPRE DVS. ÎI TRIMITETI? PLĂCUTE, NEPLĂCUTE? AȘTEPTAȚI SĂ FIȚI CONSOLAȚI PENTRU ÎNSUCSELE PE CARE LE AVEȚI? SA FIȚI LAUDAȚI PENTRU SUCCESULE ÎNREGISTRATE?

1. ÎN PERPETUĂ COMPETIȚIE CU TINE ÎNSUȚI

„Program zilnic? — ne întrebăm retoric și oarecum răspundem din Corabia plătându-ne „semanonimul” — adică luni — 7-9 scris, 9-12 citit...? Nu! Nu-mi fac un program zilnic. Eu zic așa: azi fac curățenie, citesc, învăț, mă duc în curtea loc. Fără să mă uit la ceas. Încep cu ce-mi convine și sfârșesc, de asemenea cu ce-mi convine. În loc de x să fac y... sau cine știe ce neprevăzut să schimb totul. Anarhic, nu? Mi-ar trebui un program! Să conținem? Vom lăsa, cum ne-am propus din capul locului, orice prejudecată deoparte, sau mai exact spus orice judecată prealabilă, și vom încerca să schițăm un dialog al răspunsurilor, lăsându-l să dea replica pe Ion Nicoae din București, str. Cezar Bolliac 11 (28 ani și o lună). „Dacă-mi fac un program și în ce măsură-l respect? Întrebarea poate fi luată și ca întrebare și ca o sugestie. Oricum ea e bine pusă. Îmi fac un program. De la 22 de ani n-am abandonat niciodată planificarea timpului liber. De ce de atunci și nu mai dinainte? Răspund doar atât: mie stagiul militar mi-a fost mai folositor (în sensul disciplinării existenței zilnice, probabil — n.n.) decât toți cei 14 ani de școală. De atunci îmi planific totul, dar mai ales timpul”. Să pot lăsa observa așteptările spirituale care prezidează modul de a gândi și acționa al omului modern aflat în perpetuă competiție cu sine. Una dintre excepțiile pe care le aminteam și pe care a fi răspunsul lui Vlasu Petru din județul Caraș-Severin, care merită mai multe comentarii chiar decât răspunsul: „Eu cel puțin îmi fac un program zilnic: opt ore lucrăz, două ore citesc, două ore sport, patru pentru distracții (film, teatru, tv, plimbări etc), opt ore de somn. Îmi respect acest program întocmai.”

„Program zilnic? — ne întrebăm retoric și oarecum răspundem din Corabia plătându-ne „semanonimul” — adică luni — 7-9 scris, 9-12 citit...? Nu! Nu-mi fac un program zilnic. Eu zic așa: azi fac curățenie, citesc, învăț, mă duc în curtea loc. Fără să mă uit la ceas. Încep cu ce-mi convine și sfârșesc, de asemenea cu ce-mi convine. În loc de x să fac y... sau cine știe ce neprevăzut să schimb totul. Anarhic, nu? Mi-ar trebui un program! Să conținem? Vom lăsa, cum ne-am propus din capul locului, orice prejudecată deoparte, sau mai exact spus orice judecată prealabilă, și vom încerca să schițăm un dialog al răspunsurilor, lăsându-l să dea replica pe Ion Nicoae din București, str. Cezar Bolliac 11 (28 ani și o lună). „Dacă-mi fac un program și în ce măsură-l respect? Întrebarea poate fi luată și ca întrebare și ca o sugestie. Oricum ea e bine pusă. Îmi fac un program. De la 22 de ani n-am abandonat niciodată planificarea timpului liber. De ce de atunci și nu mai dinainte? Răspund doar atât: mie stagiul militar mi-a fost mai folositor (în sensul disciplinării existenței zilnice, probabil — n.n.) decât toți cei 14 ani de școală. De atunci îmi planific totul, dar mai ales timpul”. Să pot lăsa observa așteptările spirituale care prezidează modul de a gândi și acționa al omului modern aflat în perpetuă competiție cu sine. Una dintre excepțiile pe care le aminteam și pe care a fi răspunsul lui Vlasu Petru din județul Caraș-Severin, care merită mai multe comentarii chiar decât răspunsul: „Eu cel puțin îmi fac un program zilnic: opt ore lucrăz, două ore citesc, două ore sport, patru pentru distracții (film, teatru, tv, plimbări etc), opt ore de somn. Îmi respect acest program întocmai.”

2. SNOBISMUL, O DIMENSIUNE A COMODITĂȚII INTELLECTUALE

Sint cîteva prejudecăți — le-am zice noi, anticipând acest test — care merită un sondaj care să confirme sau nu aceste observații care țin de spiritul modern: a) tinerii sînt în criză de timp (observație reală dar supraestimată); b) neavînd timp sau fiind superficiali pentru că „tinerii de azi nu sînt ca tinerii de v. vremea noastră”, preferă romanelor-fluviu, în ciuda valorii lor consacrate, plilele, ceva în genul conștienturilor; c) superficialitatea lor se menține la lectură în salnuri peste pagini, un fel de lectură în diagonală, sau cum se exprima cineva, din două în două cuvinte; d) fiind superficiali sînt și snobi, deci nu se cade să se știe (atenție!) că n-au citit curate carte („Cum, n-ai citit cîteva din operele lui Shakespeare?” — aud deseori tinerii asemenea interpelezi, ar prefera să știe cîte ceva din operele consacrate decât s-ar putea autorul, personajul principal și un panseu al autorului. Întrebarea noastră, cu toate variantele sale, era deci un subterfugiu al unui test făcut prin reul, de aceea mustrarea unora dintre corespondenții anchetel

era un risc prevăzut. „Acesta este o întrebare care după a mea părere nu trebuie pusă în fața cititorilor (...) Mai introduc acum și „comprimatele”? Credetți că pe cititor îl interesează în mod deosebit cum a ajuns un lăcătuș director sau ministru sau să trăiești în filele cărții viața acestuia, să-l refaci drumul său interior?” (Nicolae Ion, București). Răspunsurile la această întrebare încep ex abrupto, indiferent de genul reacției provocate de întrebarea noastră: „Mulțe cărți și putea citi, pentru că îmi place lectura, însă acum timpul nu îmi

mai permite. Oricît de „gras” ar fi romanul (chiar 500 de pagini) nu m-aș da înapoi să citesc și o anexă a lui de 100 de pagini în care doresc să fie tratate pe zînd toate ideile principale din fiecare capitol al romanului, adică ESSENȚIALUL”. Două observații: a) un roman de 500 pagini e perceput deja ca un roman de dimensiuni mari, b) un comprimat al acestuia, care să cuprindă esențialul ar seduce. O opinie singulară? „Unii roman de 500 paginii îi prefer genul scurt. E mai aproape de ritmurile contemporane. Omul însuși simte și nevoia romanului-fluviu. Nu numai pentru comparație. Genul scurt vreau să cuprindă, tot atît cît și romanele voluminoase, dar alfel spus, în exprese nouă. Nu sînt pentru rezumarea unui roman de 500 pagini în unul de 100 pagini, sînt însă pentru scrierea de la început a romanului în 100 de pagini” (Aurel Rogojan, București). E lesne de observat că preferința pentru dimensiunile unei lecturi este generată nu numai de o reală criză de timp dar și de o putere mai mare de înțelegere pe care autorul ar trebui să mizeze. „N-aș prefera niciodată rezumatul unui roman. Nu uitați că e o mare deosebire între a te plimba prin grădina ta cu 5-6 narcise și a merge într-o poiană a narciselor! Dacă totuși s-ar face asemenea rezumate, i-aș prefera pe cel care exprimă gîndurile intime ale eroilor. De ce? Pentru că s-ar încerca, citindu-le, să-mi imaginez romanul (P. Vasile, Bacău). Consensusul este unanim, conștința că un lucru făcut pe jumătate are și o finalitate redusă, de asemenea: „Nu prefer unii roman de 500 pagini un roman de 100, deoarece consider că ar a-

rea celor romane care nu se pot asemui cu expresia lui Voltaire: „o mare de cuvinte într-un pustiu de idei”, cit despre celelalte...”

3. JURNALUL ÎNȚIM — O FIȘĂ DE TEMPERATURĂ SPIRITUALĂ

Sensul nemărturisit al acestei întrebări nu era, evident, de a stabili cîtii tineri țin un jurnal intim și cîtii nu, ce scriu și ce nu scriu în acest jurnal, întrebarea nu urmărea să stimuleze confesiunile ci să încerce luciditatea: cîtii și cum se gîndesc la ziua ce a trecut, la structura ei. Deci, gradul de luciditate și nicidecum subterfugiu melodramatic al vetustului oracol al institutelor de pe vremuri cu domoștor de pension. Rezultatele colectate sînt încurajatoare. „Da. Consider că este normal ca o fată de 17 ani să aibă un jurnal intim. În acest jurnal îmi notez înțimplările zilei în ordinea importanței și de predilecție fiecare gînd sau faptă la mea care trebuie să-mi dea de gînd” (A.C. București); „Da, chiar pe agenda personală, oamnicuț este drept, dar de pînde ce, cum și cît scrii acolo — vă răspund eu. În el scriu și ceea ce am făcut într-o zi, dar nu știu cum să spun, cînd

Dar, în fond, ce este un jurnal intim? Un caiet, o carte pe care o vom citi mulți după ce caietul ajunge în mîna unui editor indiscret, un caiet conceput de fiecare autor într-un anume fel și care cuprinde anumite lucruri. Jurnalul meu intim, poate greșesc dacă-l numesc astfel, cuprinde niște însemnări răzlețe, fără dată sau vreun indice care ar dovedea cînd sînt făcute, așternute pe hîrtie de-a lungul mai multor ani, însemnări mai multe sau mai puțin interesante, interesante doar pentru mine și pentru citirea persoanelor. La ce se referă aceste însemnări? La activitatea mea, a celor din jurul meu de care mă leagă bineînțeles ceva, la aspecte plăcute sau neplăcute din viața mea pe care le-am găsit demne de consemnat. Dacă mă ajută sau nu la ceea ce scriu, „jurnal” nu pot să afirm cu convingere, nu pot fi încă nu-mi dau seama cum s-ar face acest lucru, poate cînd peste cîteva timp însemnările mele? Oricum îmi ajută să fiu față în față cu mine”. La ce ar folosi un jurnal intim într-o epocă aflat de agitație, într-un ritm aflat de precipitație de evoluția individuală și socială? Poate răspunsul lui Ion Cucura din Cluj ar putea aduce o notă în plus celorlate opinii: „So pare că un jurnal intim ar fi un fel de fișă de temperatură morală și intelectuală a fiecăruia dintre noi de-a lungul anilor. Oare ca să știți în cît timp poți ajunge acolo sau, unde îți propui și mai ales cum, nu este nevoie să te uiți în jos, de acolo de unde vii? De ce n-ar fo-

4. SPIRITUL GENERAȚIEI, CONȘTIINȚA CONȚINUTĂȚII

Atitudinea respectuoasă și respectul controlat față de cei în vîrstă e un atribut prin excelență caracteristic al actualei tinere generații? Fără îndoială că nu, ba mai mult se afirmă deosebit direct sau nu că tinerii de azi au un respect mai redus față de cei dinaintea lor, că felul lor de a se manifesta în

am greșit” (Teodoru Gheorghe). Replica posibilă a cititorului la observațiile făcute de noi este anulată de această ultimă opinie: nu este suficient să-ți cere scuze („Cere-ți scuze, domle, că nu-ți răcești gura” — mai auzi cite un poltron), ci forma sa verbală la care trebuie să meditam: greșala este verbală și pe jumătate iertată. Întrebarea Elenei Camaciuc din Craiova: „Caut să fiu dreaptă cu toată lumea. De cele mai multe ori reușesc. Dacă însă, din greșală fac vreun gest deplasat, în limita posibilităților să-l diminuez. Îmi cer scuzele de rigoare și dacă îmi e permis explic cum că a fost un act involuntar”. Și la urma urmei, mi s-ar putea replica obraznic ce batem atîta moneadă cu acest respect? „Caut să fac tot ce e posibil să mă comport cît se poate mai politicos și respectuos față

de oamenii în vîrstă. Sumez și iubesc pe acești oameni deoarece au o experiență de viață, sînt buni, calmi, așa încît am ce învăța de la acești oameni. Cred că nu am avut încă să pot spune ce admirare am față de acești oameni. Aș vrea să-i ajut întotdeauna cu orice, să discut cu acești minunați oameni. Se mai întîmplă cîte o dată să mi fac și un gest nepoliticos, mai bine zis neîngîdit pe care îl regret” (Popescu, București). Se știe doar că legăturile cele mai puternice sînt cele de interes: „Cu oamenii mai în vîrstă mă pot convinscă deoarece întotdeauna și în orice împrejurări poți afla cîte ceva important de la ei” (Toma Modoran). Dar print-o legătură de interes nu trebuie făcutea numai una de ordin practic, ci — într-o viziune largă — o legătură de interese morale și spirituale care este cea mai puternică către părinți și copii lor. „Cînd e vorba de dragostea maternă sînt discut mult de tot. E un lucru suprem să fiu drept, cu o

5. ORICE NOUĂ CUNOSTINȚĂ E O VICTORIE A SPIRITULUI ÎN FAȚA INSTINCTULUI DE ÎNSINGURARE

Dintotdeauna sensul comunicării a fost unul de ligament între oameni, de solidaritate, de schimbare de opinii, de întrebări și răspunsuri asupra esenței existenței. Scrierile, în varianta lor modernă, pot fi teste interesante despre felul în care gîndesc și înțeleg comunicarea cu alții, tinerii de azi. „Parafrazînd o celebră expresie „stilul e omul”, am putea afirma — avînd un bogat material ilustrativ la îndemînă — că scrierile sînt oglindă fidelă ale autorilor lor”. O scrisoare primită e un om care-și vorbește e un om scrie o firmă. Îl cunosc. Vreau să înțeleg tot ce-mi spune. O întîmplare, un gînd... mai multe, mai de mult, mai de curînd...”

Intr-un fel scrisoarea realizează în formele sale specifice o convorbire între patru ochi cu cel pe care-l simți aproape. Egalat, omul care-și duce numai grija sa și a umbrelor sale, va vorbi tot timpul despre sine, altuistru va fi atent și preventiv cu preocupările celuilalt... „Îmi propun să află noutăți despre adresantul scrisorilor mele dar nu pun întrebări curioase. Las să-mi le spună fără să i le cer. Îi vor-

besc despre mine, simplu, sincer, arătîndu-mi încredere. Dacă poate face la fel... atunci e bine. Sînt însă scrisori și scrisori. „Scrisorile către părinți — ne scrie N. D. din Pucioasa — le găsesc mai prețioase în sensul că mi întotdeauna sîntem siguri de înțelegerea adevărată a ideii exprimate. În general sînt scrisori confidențiale și de cele mai multe ori au viața scurtă. Îată de ce optez (ca mai deschise spre un larg cerc de probleme n.n.) pentru scrisorile către prieteni, scrisori care pot trăi mai mult și care pot descrie o lume. Îmi place să scriu astfel de scrisori”. Astfel de scrisori au un univers în care violențele deopotrivă gînduri și sentimentale sînt, împliniri și eșecuri, banale și mai puțin banale, informații curente și peste ele — o armonie care ridică temperatura scrisorilor către prieteni la înșuși temperatura prieteniei. De aici și alegerea, natura celor comunicate: „Și lucruri plăcute, și lucruri neplăcute.” Nu!

N-aștept să fiu consolată. Nu-mi place să fiu consolată. Un însușos e un pas greșit. A fi consolată mi se pare o încercare inutilă de a-mi uita greșala. Consolării îi prefer amintirea greșelii (chiar dacă voi stringe pumnii sau voi scriși din dinți). Nu, nici să fiu laudată nu-mi place. Voi fi la fel de mulțumită pentru o reușită (succes se pare prea mult spus) și fără laudele altora. Și mai e ceva: de lingă laude pornesc înșuşările. Cîne-mi recunosc un merit, nu mă laudă, îmi cere mai mult... Cînd ajung să-mi cunosc corespondenții (în alia parte un alt tînar afirma că o egală bucurie simte să corespundez cu un necunoscut, căci orice nouă cunoștință e o victorie a spiritului în fața instinctului de însingurare — n.n.) încerc să-l determin, cît mai discret desigur, să-l determin să-mi se destăinuie. „Nu-mi place să-l conșalez decît cu rezerve dar îmi place să-l ajut. Nu-mi place să-mi scrie despre ajutorul pe care l-am dat, să-mi mulțumească, „mi e suficient să știu că i-a fost de folos”; „De obicei persoanele mai puțin intime le trimit numai vești plăcute, iar celor mai intime și plăcute și neplăcute din viața mea. De consolată mă conșalez singură, nu prea sînt nevoia unei consolări venite din exterior. Laudele nu prea îmi fac plăcere, le primesc cu oarecare răceală”. (Schiopu Galina, Corabia); „Îmi place să trimit numai vești plăcute despre mine în orice situație aș fi. Așa ca nu aș vrea ca o scrisoare de-a mea să fîtristeze pe cineva” (Bădicu Eleonor, muncitor, Brașov). Altruismul prezidează întrebările fără de care nu se pot lipsi scrisorile: „Prietenilor le pun cît mai puține întrebări. Așa pentru că nici mie nu-mi place să fiu „descusată”. Și mă gîndesc, uneori, că print-o întrebare, fără voința mea poate fac pe cineva să sufere și nu vreau” (Elena Comociu, Craiova).

„Pagină realizată de VARTAN ARACHELIAN

UN OM MODERN? (III)

ANCHETA NOASTRĂ

- Continuăm ancheta de față cu seria a IV-a de întrebări pe care o adresăm cititorilor noștri, invitîndu-i să ne răspundă pînă cel mai tîrziu la 1 mai a.c.
- Ce valoare morală și practică acordați prieteniei? Povestii-ne cum v-ați împrietenit. Cine a făcut primul pas? Ce v-a surprins cel mai plăcut, încă din primul moment, la prietenul dv.?
  - În prietenia dv. au fost momente de criză? Cum le-ați depășit? Cine și de ce a făcut primul pas spre traversarea momentului dificil?
  - În ce măsură acceptați sfaturile sau observațiile critice ale prietenilor dv.?
  - Există, după căsătorie, o perioadă în care relațiile dv. de prietenie se răcesc? De ce? Încercați să le mai reluați?
  - Puteți să ne schițați o ierarhie de calități ale prietenului dv.? Dar a prieteniei ca mod ideal de conviețuire socială?

Este un adevăr îndeobște cunoscut și verificat științific de competențe exemplare: că există mai multe specii de cîini: dăușii sau căței care umblă cu covrigi în coadă — caritate rară, pe cale de dispariție — cîini care deși latră nu mușcă, și un soi de hibrid, numit porc de cîine care nici nu dă slănină, nici nu te apără de hoți, specimen mitologic al rasei canine, un soi de Janus patruped și care deși nu plînge cu un profil și nu ride cu celălalt, își păstrează o psihologie ambiguoasă și ambivalentă, oscilînd fără predicție între sorici și bucăți, fiind pe rînd cînd rîmător, cînd mops, după ocazie și necesitate. Porcul de cîine se caracterizează printr-o lipsă de caracter absolută, singura lui marcă distinctivă fiind indiferența. Tu îi vorbești și el se gîndește la ce tot alțucea deși dă din cînd în cînd în semn de aprobare și interes. Tu îi plîngi necazurile vîntice, suferințele tale cele mai adînci, și el mormie cu tine pricez, doar nu am o inimă de cîine. Și în timp ce tu îi expui gîtit de emoție neliniștită, frămîntările sau chinurile, el cuprîntă la ale sale, fără nici o aderență la tot ce-i povestești, cu toate că simulează — porcul de cîine e un actor desăvîșit, mimînd cu o nesfîrșită convingere orice poză sufletească — o participare afectivă, pătrunsă, zguduită din temelii, la odiseea pe care i-o înfățișezi.

După ce te-a ascultat fără să te audă și după ce te-a urmărit fără să te înregistreze, porcul de cîine trece la capitolul doi al

A chiulii numai de dragul chiului este, pentru homo profitans fie o pierdere de vreme, fie o frivolitate, fie — în cel mai bun caz — un sport. Căci descotorsindu-se pe spinarea altora de treburile ce-i revin într-o zi de muncă, el urmărește de obicei un scop extrinsec de aerisire: punerea celor opt ore de răgaz astfel dobîndite în slujba a ceea ce, conform unei expresii curente, se numește construirea unui viitor fericit. Numai că nu-i vorba aici de imensul bloc-turm al fencierii colective, ci de minuscula, cocheta și bine îngrijită vîșoară a fencierii strict personale — ciadită, evident, cu materiale șterpelite de pe marele șantier.

Pentru a ilustra faptul că un h. p. nu stă degeaba, vom lua cazul 117 — V. R. — 67, din fișierul laboratorului nostru de profiologie. În esență, avem de a face cu o tentativă de intrare în grațiile noului director adjunct al unei întreprinderi și de comunități luxuroase a unuia din colegii — Scărlătescu — ale cărui merite îl sortesc unei iminente promovări pe postul de șef de birou. Caracteristicile directorului-adjunct: iubitor de literatură, animale și bere. Caracteristicile colegului Scărlătescu: pățimas, pescar amator. Caracteristicile profitorului: profitor.

Iată cum se desfășoară campania acestuia, din fragmentele înregistrate pe banda de magnetofon de la fonoteca laboratorului nostru:

— Vă salut, coarșe director! V-am adus niște căței și pisici... În poze, ha-ha! Le-am decupat din „Paris Match”. La uitai-că, ce

ZOOLOGICE (1)

de AUREL BARANGA

eticii sale inspirată de Mangalița și educată de hingheri: fâgăduiește. Își moaie coada în călimară și-i notează pe agenda sa urgența plîngerilor tale, asigurîndu-te de concursul său nelimitat și de o rezolvare rapidă a cazului tău care l-a scandalizat pînă la arșie. Va lua măsuri, va sesiza, și ca la uz de cîine cu Dumnezeu pentru dreptatea ta ofensată.

Și imediat ce ar ieși pe ușa cocinei lui eleganta se desfășoară actul al treilea al celestelor psihologii perverse și corcice: porcul de cîine ia cererea ta, și o acizile la coș, ruptă-n bucățele, după ce și-a luat măsuri de prevedere infailibile: își cheamă subalternii care are grijă să-i păzească ușa și liniștea, și-i dă un ordin: „Dacă nenorocitul asta mai vine pe aici, nu-i dai drumul, simt plecat”. Asta nu-l împiedică de loc ca peste câteva zile, cînd revii telefonic, să-ți lădre binevoitor în receptor: „Nici o grijă, se lucrează, stai liniștit, se rezolvă, ai răbdare, mă ocup”.

Porcul de cîine — nă întreb stupefiat cine a scormit nomenclatura — e periculos fiindcă nu e nici totalmente porc, nici absolut cîine, ci amîndoua în același timp. aneștec perfect de neobrăzare cu șoricul gros, cu o indifferență de jădră, amestecul dozin-du-se după felul cum s-a produs încreșurarea și altuiul.

Partea proastă e că unora se încetează în om cu nădrag și croacă, cu servicii și cu ore de audiență, binevoitor și drapat în surisuri care îi distingează ritul și colții.

Nepotul meu în vîrstă de trei ani care urea ca orice fabulă să abia o moră și orice istorioară un șfîșit, mă întreabă contrariat: „Și?” Nu te intristo, dragul meu: Ignatul porcului de cîine e în fiecare zi.

MEMORABILE

Poetul Malherbe ducîndu-se să prinzească la un domn care îl invitase, găsi la poartă acestuia un servitor îmbrășat era ora 11 și Malherbe fusese poftit pentru ora 12.

— Cine ești, prietene? — Întrebă el. — Sînt bucătarul, domnule.

Ei, drăcie, rețină poetul, retrăgîndu-se repede, nu prinzească la un om al cărui bucătar poartă mînuși la ora 11.

Doica lui d'Alembert, martora a acțiunii lui științifice și a nepăsării lui față de persoanele sus puse, care veneau să-l vadă și care, după ea, ar fi putut să contribuie la a-veea lui, îi spuse într-o zi cu un fel de compătimitare: — O să rămînești toată viața un filozof. — Și ce este un filozof? — Un nebul, care se chinulește toată viața ca să se vorbească de el după moarte.

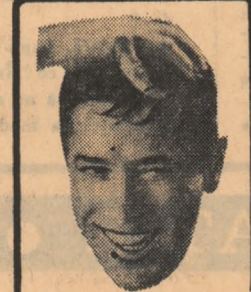
Cardinalul Dubois urînd să fie supus unei operații, chemă pe celebrul medic Boudon, chirurgul șef al spitalului Hotel Dieu și îi spuse: — Sper că puțin, domnule meu, că nu mă vei trata la fel ca pe descultii spitalului d-tale.

— Monsenior, îi răspunse Boudon, toți acești descultii sînt cardinali pentru mine.

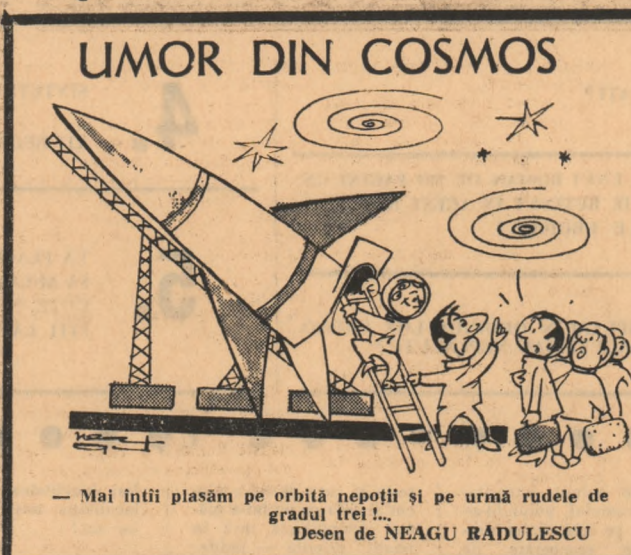
Un poet obscur, se prezintă într-o zi lui Corneille rugînd-l să-și dea părerea asupra unor versuri. Corneille, după ce le citi, spuse verificatorului: — Un proverb spaniol afirmă că trebuie să fie cîntec prost ca să nu poată face două versuri și nebun ca să creă să facă patru.

— Și acum, vol interpreta un cîntec împotriva masinismului care deformează vocea... Desen de CINDREL LUPE

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

— Mai întâi plasăm pe orbită nepoții și pe urmă rudele de gradul trei!... Desen de NEAGU RĂDULESCU

„Studioul” Desen de AL. CLENCIU

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE (VIII)

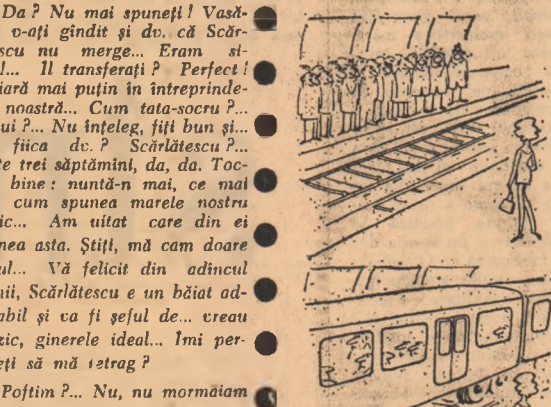
mops delicios! Seamă leit cu Scărlătescu, nu? Singura diferență dintre ei e că mopsul e simpatic... Și de soricilor asta ce spuneți? Ce ochi blînzi are! Se

maximum. Unii se mulțumesc cu și mai puțin, n-au cheltuieli cu rime sau cu gogoloase de mămăligă sau cu alle chestii costisitoare. Tot ce le trebuie lor e o carte, o halbă și un cățel — asta, săracul, dă din coadă pe gratis. Așa că, dacă-n loc de Scărlătescu... eu știu cel puțin pe unul care...

DESPRE DELFINI ȘI ALTELE

de NICOLAE MINEI

cunoaște că nu vrea să ajungă șef de birou! — Aluzie? Ce aluzie? Ați mai văzut șoricar în muncă de conducere?... Ha-ha! Cum spunea marele nostru clasic Grigore Alexandrescu „Un bou în post mare...” — Și aici acești portretul unui motan de Angora. Ce blând cu fir mătăsoși! Cum pot unii oameni să omoare motanii numai cu să-și facă plăcerea?... Nevoata lui Scărlătescu are unul de Angora, un pulover, nu un motan. — Păi ala l-o fi înecat, săracul, că să-i ta... Poftim? Îi tunde numai? Se cunoaște că n-o cunoașteți pe madam Scărlătescu, simțitei nou pe aceea. Ea precis că l-a înjunghiat!

Fără cuvinte (Din „Paris Match”)

— Nu, nu pentru asta am venit. Am o idee în legătură cu economiile. Stăteam ieri la o bere... Că știți, pentru mine berea e nectarul zeilor. Ca-n „Herdelbergul de altă dată” — pînă și prințul Karl-Heinz golia halbă după halbă. Nu ca Scărlătescu. — Ideea? Ce idee? A, pentru realizarea de economii, da, da!... Mă gîndeam că... Dar stați să vă mai arăt o poză, cu delfini. Sînt extraordinari delfinii ăștia! Ați cîntă că încață acum să vorbească englezește? Visu! lui Scărlătescu! Nu să vorbească englezește, să prîndă un delfin. Imaginați-vă ce cruzime! Dita-mai pește, care știe să spună „Time is money” — și Scărlătescu haț! ci undița. E un mîniac „Bătrînul și marea” de marele clasic Ernest Hemingway. Halal șef de birou!

„...Da? Nu mai spuneți! Vasăzică o-ați gîndit și do. că Scărlătescu nu merge... Eram sigur!... Il transferați? Perfect! O fiară mai puțin în întreprinderea noastră... Cum tata-soacră?... Al lui?... Nu înțeleg, fiți bun și... Cu fizica de? Scărlătescu?... Feste trei săptămîni, da, da. Tocmai bine: nuntă-n mai, ce mai traci, cum spunea marele nostru clasic... Am uitat care din ei spunea asta. Știți, mă cam doare capul... Vă felicit din odnicul inimii, Scărlătescu e un băiat admirabil și va fi șef de... vreau să zic, generel ideal... Imi permiteți să mă retrag?”

— Nu, nu pentru asta am venit. Am o idee în legătură cu economiile. Stăteam ieri la o bere... Că știți, pentru mine berea e nectarul zeilor. Ca-n „Herdelbergul de altă dată” — pînă și prințul Karl-Heinz golia halbă după halbă. Nu ca Scărlătescu.

(Din „Zeit im Bild”)

DĂ LA BĂIATUL UN POST...

unor asemenea argumente maestrul a rămas puțin pe gînduri. Cine să lucreze numai în schimbul doi și trei? Cine să se ocupe de treburile lui cînd va da consultații la matematică și cu cine să facă planul? În sfîrșit, a hotărît să lucreze Nea Miriță în schimburile respective, că tot mai are 4 ani pînă la pensie și nu-i mai trebuie studii, iar cu într-ajutorarea

JOCURI DISTRACTIVE DE LA CITITORI’

OPERE ALESE

1. Ion Agribeceanu — Așa s-a călît... (N. Ostrovski) — În căutarea timpului pierdut (Mărcel Proust)
2. Culiți cu instrumente — Harap Alb (Ion Creangă)
3. Magda Isanos — Tărâni (Reymont)
4. VERTICAL 1. Romeo și Julieta (W. Shakespeare)
2. Albă ca zăpada (fratul Grimm) — Cel trei muschetari (A. Dumas) (sing.)
3. Cugetările. Dionis (M. Eminescu) (fem. pl) — De la lume adunate!
4. „Și iarăși la lume date (A. Pann) (masc. sing.) — Cu inima vrăjtită (Romain Rolland)
5. Călea Victoriei (Cezar Petrescu) (fr.). Suflete moarte (Gogol)
6. Alexandru Lăpușeanu (C. Neagu)
7. „Tizaniada” (I.B. Deleanu) — Numeral
8. Epopeea „Iliada” (Homer) (masc) — Omul care ride (V. Hugo)
9. Avarul (Molière) — Strigăt la „Război și pace” (Tolstol)
10. La răsucre de vînturi (E. Brönte) — Expus la vitrină
11. „român I.L. Caragiale (ne-art.) — Inceputurile poeziei!
12. din Parma (Stendhal)
13. Pronume — Culte! — ...vrem pămînt (G. Coșbu)

MARIAN ION

EPIGRAMA

Unui poet care, spre sfîrșitul carierei literare posedoșe cu pretenții pe ogoarele prozel:

Te văd cu luminarea-n mină Cum printre tomuri mi-te-arăți Și-mi zie în gînd: „Ce glumă buna Singur... poet... printre poezi!”

VAL BUCUROIU

UMOR • SATIRĂ • UMOR

VASILE BĂRAN SUNETELE

Se hotărîră să fugă și se repeziră în bagheta dirijorului, frîngînd-o în clipele următoare pămîntul fu impersurat de sunete. Pretutindeni se auzeau sunete. În stînci și în nisip. Sunetele se amestecară cu aerul țîșnînd, în jeturi, din ori-care mișcare, cristalizînd furtuna și-nvolburînd tăcerea.

Se ațirau de nori lovînd vîzduhul ca limbele unui clopot.

Pînă și podurile marilor fluviu erau acum din sunete și riseră vîzînd în sala depărtată mica baghetă frîntă.

O, libere cum sînt, mari herghelii fugite, ele născură mîntuși și apele din jur...

Dar nu o simfonie!

UN „FILOZOF”

Anii săi erau zbuciumați de întrebări: respir eu a-cest aer sau în mine e altul și încotro mă duce acel altul?

Știi, îmi spune el, nimic nu există prima oară, totul se desprinde din ceva, se

compară cu ceva, de pildă, nu poți să vezi paharul de nu privești și masa ori mîna care îl ridică. Înțelegi? Nimic nu există decît prin comparație.

Îl ascultam, tulburat și încercam să-l compar cu ceva dar nu găseam cu ce.

CREAȚIE

Nu văzusem încă fluviul acela dintre mîntuși zidite ca o plînie în care vorbele se înălțau și se spîrgeau ca și valurile, acoperînd cu sunetele lor toate celelalte sunete ale văii.

El stătea acolo; voia să spună, cu tot dinadinsul, ce răi și vorbea ca toți ceilalți și, uneori, țipa, dar nu-l înțelegea nimeni.

Și întimplarea a făcut să răgușească.

— Într-adevăr? Îl întrebai.

— Într-adevăr! Îmi răspunse el printr-un semn.

Și a plecat și s-a urcat pe stînci lăsînd mult în urmă Valea Vorbelor.

Și lumea l-a înțeles prin semne.

DEZILU'ZIE

— Dar erai fericit!

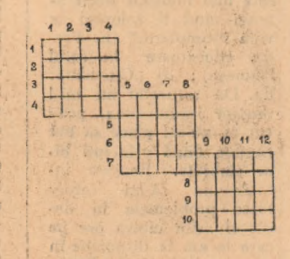
— Ni s-a părut, onorată instanță.

— Să vină martorul. Nu erau fericit?

— Ba da, onorată instanță, dar iată ce s-a întimplat: cînd au ieșit din apa au luat cu ei și-un pește cu care au vrut să zboare.

desen de GIL SASĂRMAN

LANȚUL PĂTRATELOR

Vertical: 1. Schimbător de direcție 2. Hînerariu 3. Sprîlnă viața de vînt 4. Rosesc fără voia lui 5. Cal frînt mare, scasă 6. Spînzurat (fig.) 7. Locuitori din Rusia 8. Bază funciară 9. Dătuț cu piciorul 10. Ca pînăul 11. Octavian (p.p.) 12. Verighetă

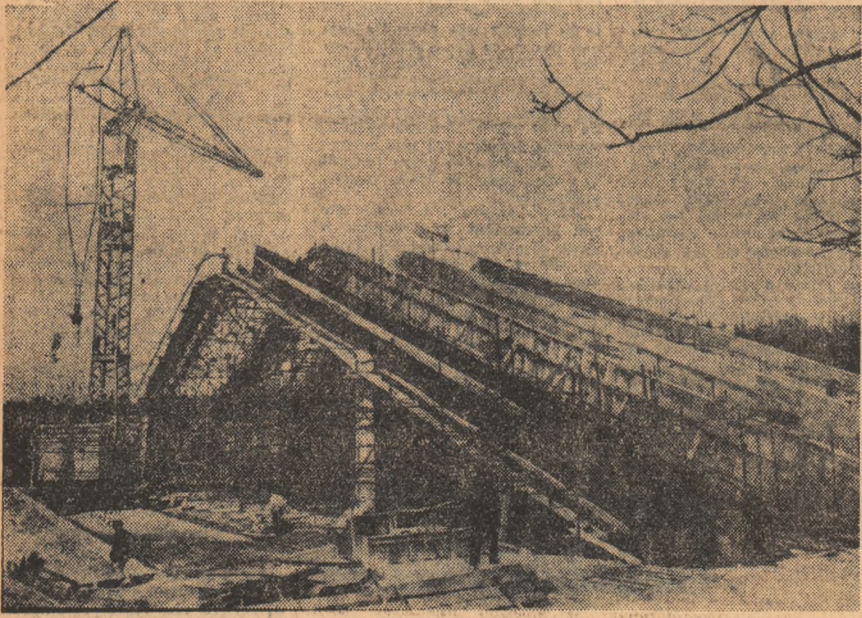
ION I. IVAN student

peste hotare

R. P. BULGARIA. La Sofia este în curs de construcție o sală care va găzdui competiții ce vor avea loc cu prilejul celui de al IX-lea Festival mondial al tineretului și studenților.

Situația din Sierra Leone

Noua grupare militară care s-a intitulat „Miscarea împotriva corupției în urma loviturii de stat” a declarat că nu are nicio intenție de a lua asupra sa conducerea țării. După cum transmite agenția France Presse, din acest consiliu fac parte patru ofițeri ai armatei și trei ai poliției. El își propune să restabilească în cel mai curând posibil un guvern civil. Agențiile de presă confirmă că fostul președinte al Consiliului național al reformei — organ directiv al autorității militare — generalul Juxon Smith, precum și alți 40 de ofițeri superiori au fost arestați. Noile autorități au instituit restricții de circulație în tot cursul nopții. Activitatea în capitala statului Sierra Leone începe din nou să revină la normal, iar comunicațiile cu exteriorul au fost restabilite.

Fostul de radio FreeTown a transmis vineri o știre anunțând numirea colonelului David Bangura în funcția de comandant șef al armatei din Sierra Leone. Citind știri din Conakry, un corespondent al agenției Reuters transmite că colonelul Bangura se află în Guinea. Un alt militar, colonelul Patrick Ambrosie Genda, ambasadorul statului Sierra Leone în Liberia și Coasta de Elee, a fost chemat la FreeTown să preia postul de adjunct al lui David Bangura.

Comentând aceste numiri, agenția France Presse consideră că prezenta în fruntea armatei a celor doi coloneli pare să dea mai multă greutate operației militare declanșată de grupul de subofițeri în fruntea cărora se găsește, după toate probabilitățile, sergentul major Mamadou Rogers.

În liniștea biroului său din anonimul oraș portughez Atuna, avocatul Gallo Parza deschide plicul masiv conținând testamentul unuia din clienții săi și purtând înțelegerea „a se deschide la un an după deces”. În plic, alături de testament se aflau două file scrise de mână, cu un scris tremurător. Avocatul le-a parcurs și a rămas stupefiat. Era, vici în cele câteva zeci de rânduri, secretul unuia din cele mai mari catastrofe din istoria navigației.

Dimineața zilei de 6 decembrie 1917 fâgăduia locuitorilor portului canadian Halifax o splendidoasă înserție. La ora aceea matinală, forțata nu începuse încă; din când în când liniștea era întreruptă de mieli vizitatori de mare care anunțau „vești senzaționale de pe frontul din Europa”. Pe la ora șapte, cargoul norvegian „Imo”, ancorat până atunci în port, a plecat, îndreptându-se spre ocean prin strâmtoarea Narrows. În același timp, tot prin strâmtoarea Narrows, înălțându-se Halifax cargoul francez „Mont Blanc”. În strâmtoarea era loc suficient pentru ca cele două vase să poată trece în cele mai bune condiții unul pe lângă altul. Vizibilitatea era perfectă și prin apropiere nu se găsea nici o altă navă. Cu toate acestea, în clipa când „Mont Blanc” a emis semnalul „schimb direcția spre tribord”, timonierul vasului norvegian a luat

F.B.I.-ul pe urmele lui Galt?

Surse ale Biroului Federal de Investigații (F.B.I.) au anunțat că informațiile primite de unul din participanții la complotul în vederea asasinării liderului populației de culoare, Martin Luther King, ar putea să ducă la arestarea lui Eric Starvo Galt, asasinul pus sub acuzare.

După cum relatează agenția U.P.I., aceste surse au indicat că poliția federală americană menține contactul cu „preținsul frate” al lui Eric Galt. Impotriva acestuia nu a fost emis un mandat de arestare. Potrivit agenției citate, F.B.I. a aflat că Galt a cumpărat, la 29 martie, o armă într-un magazin de articole de sport din Birmingham (Alabama), dar „preținsul lui frate” i-ar fi spus că aceasta „nu este arma de care avem nevoie”, astfel încât Galt s-a însoțit, la 30 martie, la magazinul respectiv, cumpărând o altă armă. F.B.I.-ul a refuzat până acum să dezvăluie rezultatele anchetei balistice efectuate asupra armei găsite abandonată în apropierea locului unde a fost asasinat King.

Între timp, pe întreg teritoriul S.U.A. au fost difuzate mii de afișe cuprinzând fotografia lui Galt în care acesta este descris drept un individ „extrem de periculos”. Poliția din orașul Memphis, unde, la 4 aprilie, a fost asasinat pastorul Martin Luther King, întreprinde în prezent o anchetă în legătură cu o declarație făcută de portarul de noapte al unui motel, care a afirmat că la 3 aprilie aici ar fi sosit un individ înregistrat sub numele de

Japonia cere admiterea ca membru în Comitetul celor 18 state

TOKIO 19. — Corespondentul Agerpres, Florea Tuța, transmite: În cadrul sesiunii Adunării Generale a O.N.U., care își va începe lucrările la 24 aprilie, Japonia va cere în mod oficial admiterea sa ca membru în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare — a anunțat un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Japoniei. Japonia, victima bombardamentelor atomice din anul 1945 — a declarat purtătorul de cuvânt — dorește să-și aducă contribuția la promovarea cauzei dezarmării nucleare și distrugerii armelor atomice, prin participarea sa la lucrările Comitetului celor 18. În cursul zilei pe care o va rosti în cadrul Adunării Generale, ambasadorul

Tsuruoka ca face prima declarație oficială în problema proiectului tratatului de neproliferare a armelor nucleare, prezentat Comitetului celor 18 și supus spre dezbatere apropiiți sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Observatorii de la Tokio consideră că Japonia aprobă în principiu obiectivele conținute în tratat, dar va adopta o atitudine proprie, fiind cont de acțiunile celorlalte țări înaintea de a semnă tratatul. Guvernul japonez consideră că la întocmirea ultimului proiect s-a făcut seamă, într-o măsură mărită, de cererea Japoniei. Cu toate acestea, oficialitățile japoneze declară că Japonia are încă anumite rezerve față de proiectul de tratat.

recare, aduce lumina în marea catastrofă din decembrie 1917. Acest „a-recare” răspunde la numele Tarino Belaneuz și a fost unul din cei mai vechi telegrafisti ai marinei internaționale. „Am trăit totă viața — scrie Belaneuz — cu conștiința încărcată de groaza de la Halifax. Nu pot muri fără să mărturisesc că eu și unii din cei doi vinovați pentru catastrofa care a distrus mii de vieți omenești”. Biroulul telegrafist portughez scrie că el și comandantul secund al lui „Imo” erau, la acea dată, agenți al serviciului de contraspionaj al armatei austro-ungare. „Eu — mărturisește Tarino — am primit prin cod cifrat ordinul: provocați elocința cu „Mont Blanc”. Nici eu, nici Ralph Borgh (comandantul secund, care și-a pierdut atunci viața nă) nu bănuim că e vorba de explozibil și nu ne imaginăm că vom provoca un nemăvăluit masacru”. Astfel, dosarulul catastrofei din decembrie 1917 l-a s-a adăugat principalei plezi care-l lipsa. După 50 de ani s-a făcut lumina în cazul unuia din cele mai mari tragedii din istoria navigației.

Mărturisirea din testament

s-au ocolit. Lovitura n-a fost prea puternică, dar a declanșat un nemăpomenit dezastru. La bordul cargoului francez se aflau cisterne cu combustibil. Deasupra acestora se aflau cisterne cu apă. În clipa când Flăcările s-au extins cu repeziune, „Mont Blanc”-ul ardea ca o torță. Vasele anti-incendiu se sceseră în lăst care aveau

NHAN DAN: „Cerem ca S.U.A. să-și dovedească buna credință”

„In ciuda cererilor insistente ale unor părți largi ale opiniei publice din lumea întreagă inclusiv din Statele Unite, guvernul S.U.A. continuă să caute pretexte pentru a întârzi contactele preliminare dintre reprezentanții ai R.D. Vietnam și Statelor Unite” — scrie ziarul „Nhan Dan” într-un comentariu publicat vineri.

De peste 15 zile, opinia publică mondială, arată ziarul, condamnă lipsa de bunăvoință din partea Statelor Unite, care nu acceptă ca loc de întâlnire nici Prom Penh și nici Vargovia, propuse de guvernul R.D. Vietnam. În plus, guvernul S.U.A. pretinde ca sătejiții și marionetele lor de la Saigon să „participe” la contactele dintre reprezentanții R.D. Vietnam și S.U.A., ceea ce constituie o manevră cinică din partea Statelor Unite.

La Honolulu, se arată în comentariu, S.U.A. și aliații lor au dezbătut un plan de intensificare a războiului din Vietnam. Johnson a făcut presiuni asupra lui Pak Cijan Hi ca acesta să trimită o nouă divizie în Vietnamul de sud, iar din ordinul Washingtonului guvernul de la Saigon a proiectat mobilizarea a încă 300 000 de oameni. Trupele americane din Vietnamul de sud și armata saigonese continuă să comită acte de teroare împotriva populației sud-vietnameze. Aviația americană continuă să bombardeze regiuni dens populate din R.D. Vietnam, printre care provinciile Thanh Hoa și Vinh Linh și efectuează zboruri de recunoaștere deasupra teritoriului R.D. Vietnam.

Referindu-se la așa-zisa „reciprocitate” în dezescaladarea conflictului pretins de Washington care pune semnul egalității între agresor și victima agresiunii, „Nhan Dan” reamintește că poporul vietnamez a respins de multă vreme în mod categoric acest gen de argumente.

„Cerem o dată în plus — scrie în încheiere, ziarul — ca americanii să-și dovedească buna credință, acceptând fie Prom Penh, fie Vargovia — ca loc de desfășurare a contactelor și să înceteze definitiv și necondiționat bombardamentele și orice act de război împotriva întregului teritoriu al Republicii Democratice Vietnam”.

R. P. D. COREEANĂ. Pe platoul de verificare al fabricii de excavatoare de mari dimensiuni, din Phenian se fac ultimele pregătiri înainte ca produsele să ia drumul marilor șantiere.

● GUVERNUL guatemalez a prelungit cu încă 30 de zile „starea de alarmă” decretată pe întreg teritoriul țării. Anterior se hotărâse transformarea „stării de asediu”, instituită după răpirea arhiepiscopului Mario Casariego de către membrii unei organizații teroriste de extremă dreapta, în „starea de alarmă”, astfel încât guvernul civil să aibă posibilitatea să exercite controlul său asupra armatei și poliției.

● DETAȘAMENTE ale partizanilor omanezilor desfășoară vaste operațiuni militare împotriva trupelor britanice din Oman, a declarat un purtător de cuvânt al imamului Omanului citat de ziarul „Al-Akhabr”. Potrivit declarației sale, în ultima perioadă, forțele mișcărilor de eliberare națională din Oman au scos din lupă, în cursul operațiilor militare, peste 150 de soldați și ofițeri englezi, dintre care 50 au fost uciși.

● ÎN Chile a fost format Frontul unit de apărare a reformei agrare, la care au participat reprezentanți ai conducătorilor tinerilor, studenților, sindicatelor și ai secțiilor de tineret din partidele politice. Noua organizație și-a fixat ca principală sarcină lupta împotriva cercurilor de extremă dreapta și a marilor latifundieri care intenționează să paralizare reforma agrară inițiată de partidul de guvernământ democratic.

● STAȚIA experimentală polară canadiano-americană Eureka din insula Ellesmere a comunicat că expediția condusă de Ralph Plaisted în Arctica a atins vineri dimineața Polul Nord. Cel 6 membri ai expediției au străbătut cu ajutorul unor șanți cu motor distanța de 1 300 km în 60 de zile. Pe itinerariul parcurs de expediție temperatura a variat între minus 10 și minus 50 grade C.

UNIVERSITATEA MAROCANĂ

Delegația Uniunii Naționale a Studenților din Maroc vorbește „Scintei tineretului”

Biroul redactorului-șef: în această după-amiază în jurul mesei de ședință se găsesc membrii delegației Uniunii Naționale a Studenților din Maroc (U.N.E.M.) și gazdele lor. Vizita la „Scintea tineretului” prilejuește un interviu în legătură cu preocupările actuale ale tineretului universitar din Maroc.

Interlocutorii noștri sînt Araki Driss, membru al Comitetului Executiv al U.N.E.M. și El Khyari Touhami, membru al Comitetului Administrativ al U.N.E.M. Doi tineri volubili, cu o spontaneitate a replicii agreabilă pentru reporter. Convorbirea se desfășoară într-un ritm alert, fără introduceri protocolare. Răspunsurile sînt directe, ca într-un dialog prietenesc.

Oasepeji schițează în câteva fraze istoricul organizației pe care o reprezintă și cîmpul ei de activitate.

— U.N.E.M. s-a născut în 1956, după cererea independentă — ni se relatează. Fi- rește, luată studenții noastre are vechi tradiții. Tineretul universitar a fost totdeauna angajat pe baricada luptei pentru eliberarea națională. Trebuie, totuși, menționat că în anii aceia o mare parte a studenților marocani se găseau în exil în Franța. În prezent, U.N.E.M. cuprinde, practic, totalitatea studenților din Maroc ca și pe cei aproape 2 000 de tineri care își urmează studiile în afara granițelor țării. Uniunea noastră își propune ca sarcină imediată, esențială, apărarea intereselor studenților din Maroc. Viața studențimii nu poate fi desprinsă de viața întregii națiuni. Considerăm că problemele studenților își pot găsi soluționarea în cadrul eforturilor pentru rezolvarea tuturor problemelor majore care se găsesc în fața țării noastre. Iată de ce legăm strîns acțiunile pe planul profesional de lupta pe care forțele progresiste o duc pentru continuarea dezvoltării țării. Bine înțeles, organizația noastră își are sectoare distincte ale prezenței sale, și în această privință dorește să mențină activitatea culturală și

socială pe care o desăvîșim cu scopul de a ameliora condițiile tineretului universitar. Încercăm să îmbunătățim clima în care se desfășoară studiul universitar, organizînd conferințe, creînd studenți-mintul secundar în-decîptă pe tînr spre o altă direcție decît pregătirea tehnică. În

continuare despre situația actuală a învățămîntului în Maroc. Ei pornesc de la faptul că numărul studenților este încă redus (circa 8 000) în raport cu populația țării. Există eforturi de a se lărgi accesul către școala superioară, dar problemele care rămîn de rezolvat sînt numeroase, ne spun ei.

El Khyari Touhami enumără principalele dificultăți:

— În primul rînd este vorba de lipsa de cadre didactice (de profesori universitari, dar nu numai de cadre universitare). Această problemă este agravată de situația în care nu există suficiente locuri pentru instituțiile de învățămînt superior. Iar o problemă care vizează direct tineretul universitar este aceea că absolvenții (mai ales cei de literă și drept) găsesc mai greu locuri de muncă. 60—70 la

sută din studenți urmează facultățile de literă și drept. Există o disproporție între cei care se îndreaptă spre învățămîntul superior tehnic și cei care urmează cursurile facultăților umanistice. Problema este complexă și este legată de mai mulți factori dintre care unul important este acela că, adesea, capitalul străin preferă să-și aducă în întreprinderile sale din Maroc oameni proprii. Trebuie spus că și învățămîntul secundar în-decîptă pe tînr spre o altă direcție decît pregătirea tehnică. În

telor democrației ale generației tinere.

O ultimă întrebare se referă la impresiile din vizita în România.

— Dorim să mulțumim prietenilor români care s-au străduit să ne asigure o plăcută și utilă ședere în frumoasa Românie. Am avut ocazia să cunoaștem nemulțumirile succeselor ale poporului român, impresiunile realizării în dezvoltarea economiei și culturii. Am vizitat uzina „Electroputere” din Craiova, șantierul de la Porțile de Fier, universitățile din Timișoara și Craiova, obiective culturale

și turistice. Ne-au produs o deosebită impresie întîlnirile cu studenții români. Tineretul universitar din țara dv. are preocupări variate, un înalt nivel de pregătire și este animat de sentimentul solidarității și cu cei care luptă pentru libertate și progres. Am fost mișcați de interesul arătat față de lupta poporului nostru. Sperăm că relațiile de colaborare dintre U.N.E.M. și U.A.S.R. se vor dezvolta multilateral în spiritul prieteniei care le caracterizează. Sintem bucurosi să constatăm că dorința de cooperare este reciprocă.

Araki Driss a încheiat discutînd tineretul român un călduros salut, urarea de a obține succes deplin în eforturile pentru prosperitatea patriei și pentru înțelegere între popoare.

EUGENIU OBREA

În continuare despre situația actuală a învățămîntului în Maroc. Ei pornesc de la faptul că numărul studenților este încă redus (circa 8 000) în raport cu populația țării.

Există eforturi de a se lărgi accesul către școala superioară, dar problemele care rămîn de rezolvat sînt numeroase, ne spun ei.

El Khyari Touhami enumără principalele dificultăți:

— În primul rînd este vorba de lipsa de cadre didactice (de profesori universitari, dar nu numai de cadre universitare). Această problemă este agravată de situația în care nu există suficiente locuri pentru instituțiile de învățămînt superior. Iar o problemă care vizează direct tineretul universitar este aceea că absolvenții (mai ales cei de literă și drept) găsesc mai greu locuri de muncă. 60—70 la

în continuare despre situația actuală a învățămîntului în Maroc. Ei pornesc de la faptul că numărul studenților este încă redus (circa 8 000) în raport cu populația țării.

Există eforturi de a se lărgi accesul către școala superioară, dar problemele care rămîn de rezolvat sînt numeroase, ne spun ei.

El Khyari Touhami enumără principalele dificultăți:

— În primul rînd este vorba de lipsa de cadre didactice (de profesori universitari, dar nu numai de cadre universitare). Această problemă este agravată de situația în care nu există suficiente locuri pentru instituțiile de învățămînt superior. Iar o problemă care vizează direct tineretul universitar este aceea că absolvenții (mai ales cei de literă și drept) găsesc mai greu locuri de muncă. 60—70 la

Există eforturi de a se lărgi accesul către școala superioară, dar problemele care rămîn de rezolvat sînt numeroase, ne spun ei.

El Khyari Touhami enumără principalele dificultăți:

— În primul rînd este vorba de lipsa de cadre didactice (de profesori universitari, dar nu numai de cadre universitare). Această problemă este agravată de situația în care nu există suficiente locuri pentru instituțiile de învățămînt superior. Iar o problemă care vizează direct tineretul universitar este aceea că absolvenții (mai ales cei de literă și drept) găsesc mai greu locuri de muncă. 60—70 la

Există eforturi de a se lărgi accesul către școala superioară, dar problemele care rămîn de rezolvat sînt numeroase, ne spun ei.

El Khyari Touhami enumără principalele dificultăți:

— În primul rînd este vorba de lipsa de cadre didactice (de profesori universitari, dar nu numai de cadre universitare). Această problemă este agravată de situația în care nu există suficiente locuri pentru instituțiile de învățămînt superior. Iar o problemă care vizează direct tineretul universitar este aceea că absolvenții (mai ales cei de literă și drept) găsesc mai greu locuri de muncă. 60—70 la

pe scurt

● I.A. Frankfurt pe Main a fost deschisă în sala bănei „Bank für Gemeinwirtschaft” o expoziție de artă plastică românească intitulată „Tinerii artiști români”, trimisă de Uniunea Artiștilor Plastici din România. În cadrul expoziției sînt prezentate lucrări de pictură, grafică și sculptură.

● UN comunicat dat publicității în capitala statului Dahomey anunță că a fost în mod oficial acceptată candidatura a unei personalități politice din această țară la alegerea prezidențială ce urmează să se desfășoare la 5 mai. Cei cinci candidați sînt: Basile Adjiu Moumouni, medic, Paul Hazoume, fost profesor, Eustache Fruidenicio, înalt funcționar în Ministerul Educației, Karim Urbain da Silva, industriaș și Jean Baptiste Vierin Gamadualo, director al unei companii.

Sesiunea Uniunii interparlamentare

La Dakar continuă lucrările sesiunii de primăvară a Uniunii interparlamentare. Comisia pentru studii politice, a luat în dezbateri situația din Orientul Apropiat. Din partea delegației române, la acest punct, a luat cuvîntul prof. Tudor Drăganu, vicepreședintele al grupului interparlamentar român, care a expus poziția României în problema rezolvării pașnice și echitabile a conflictului din Orientul Apropiat.

Agencia France Presse transmite că în cadrul Comisiei pentru studii politice a Uniunii interparlamentare a fost adoptat un proiect de rezoluție privind situația din Orientul Mijlociu. Toți reprezentanții din cele 56 de țări, printre care și cei din țările arabe și Izrael, au votat această rezoluție. Ea sprijină toate

NEGOCIERI ÎNTRE LAGOS ȘI BIAFRA?

În Nigeria se vorbește iarăși despre pace. Faptul nu e o noutate în cele aproape 10 luni de război civil acest cuvînt a fost pronunțat în repetate rînduri cînd de o parte dintr-o cealaltă.

Nu mai că niciodată nu s-a putut ajunge la un acord în această privință, pentru că guvernul federal dorea să ducă tratative doar după ce Biafra ar fi încetat ostilitățile și ar fi renunțat la secesiune, iar biabrezi refuză să accepte orice condiții prealabile. De astădată însă se pare că a intervenit un element nou. Forțele regiunii secesioniste, bine organizate în ultima lor fortăreață, orașul Port Harcourt, continuă să dea bătăie de cap trupelor federale, spulberîndu-le speranța unei victorii apropiate. Astfel că, guvernul federal al Nigeriei lansează din nou un apel pentru negocieri în vederea încheierii păcii. Comunicatul oficial dat publicității la Lagos precizează că aceste convorbiri ar putea avea loc fără condiții prealabile.

Guvernul biabreze a anunțat că este gata să înceapă negocierile în cazul următoarelor 48 de ore cu guvernul federal nigerian în vederea instaurării păcii fără nici o condiție prealabilă. Declarația oficială a guvernului afirmă că tratativele ar putea să aibă loc într-o localitate convenabilă ambelor părți. Declarația Biabrei constituie un răspuns la propunerea guvernului federal privind începerea unor tratative de pace.